

den Anerkendelse, at det var smukke og omhyggeligt udførte Projekter. Man kunde ikke anbefale dem som Grundlag for Sagens Løsning. Der var i det højeste eet af Medlemmerne, der mente, at de egnede sig hertil, medens i øvrigt alle Kommissionens Medlemmer anbefalede en Løsning paa det Grundlag, hvorpaa det af Regeringen nu forelagte Forslag hviler.

N. Andersen: Jeg var ganske vist ikke med i Kommissionen, saa jeg kan ikke tale med i Kraft af min Viden derfra, men jeg har min Viden fra de Oplysninger, vi have faaet senere, og det ærede Medlem maa kunne erindre, at i det mindste to af de oprindelige Planer, der vare baserede paa den nuværende Plads, fik de højeste Præmier, som Kommissionen i det hele taget uddelte, idet den ikke uddelte første Præmie, men 2 til 3 anden Præmier og dernæst tredje Præmie til et Par af de Planer, der lægge Stationen Nord for Vesterbrogade.

Hammerich: Jeg vil blot oplyse om, at de 3 Projekter, der fik de højeste Præmier, vare de 3, der valgte Løsningen med en Personbanegaard Syd for Vesterbrogade, og det var paa Basis af den, at man foreslog Sagen løst. Først derefter kom der som en Anerkendelse for smukt Arbejde nogle mindre Præmier til de andre Planer.

L. Rasmussen: Jeg hører til de Medlemmer, der vare med i det Udvalg, der var nedsat til Behandling af Københavns Banegaardsforholds Ordning. Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) og jeg vare der enige om at yde Modstand mod den Plan, som til syvende og sidst gik igennem, nemlig Bygningen af Godsbanegaarden ved Kalvebodstrand. Senere har jeg ikke været Medlem af Udvalget, og som Følge deraf har jeg ikke kunnet følge Sagens Udvikling i dens Enkeltheder. Jeg var i sin Tid noget tilbøjelig til at tro, at naar vi i 1894 byggede Godsbanegaarden ved Kalvebodstrand, vilde vi sandsynligvis blive nødte til at flytte Personbanegaarden over Syd for Vesterbrogade. Om det er rigtigt, har jeg ikke siden kunnet kontrolere, og der-

for kan jeg ikke tage et bestemt Standpunkt over for det Spørgsmaal. Jeg havde egentlig tænkt mig at stemme for Udvalgets Indstilling her. Naar jeg har taget Ordet, er det for at begrunde, hvorfor jeg ikke vil det, men agter at afholde mig fra at stemme. Jeg kan ikke godkende den Motivering af Indstillingen, som den ærede Ordfører (Rasmus Hansen) giver. Han siger for det første, at vi ved at stemme for den ikke foregriber vor Stilling med Hensyn til den endelige Ordning af Banegaardsspørgsmaalet, vi staa frit, siger han. Det er rigtigt paa en Maade, men vi staa ikke saa frit, som dersom vi ikke foretage disse Ekspropriationer, der her er Tale om. Den ærede Ordfører siger, at vi skulle foretage disse Ekspropriationer, fordi de vedkommende Grunde have Udsigt til at stige enormt i en nær Fremtid. Men jeg har ikke hørt noget fra den højtærede Ordfører om, hvad der skulde begrunde, at disse Grundes Værdi skulde kunne stige saa særdeles i de 6 Maaneder fra nu til næste Samling. Jeg kan ikke tro, at der skulde være særlig Udsigt dertil. Og naar man da gaar ud fra, at vi i en nær Fremtid, sandsynligvis i næste Samling, skulle komme til et endeligt Resultat med Hensyn til Ordningen af Københavns Banegaardsforhold, synes jeg, man godt kunde lade hele denne Ekspropriationshistorie hvile saa længe. Indtil jeg ser, at der virkelig er Udsigt til, at disse Grunde i den korte Mellemtid ville stige stærkt, vil jeg afholde mig fra at stemme om den Indstilling, der foreligger.

Ordføreren (Rasmus Hansen): Lige over for det ærede Medlem, der sidst satte sig, og som spurgte, hvorledes man kunde begrunde, at disse Grunde ere udsatte for en stærk Stigning, vil jeg sige, at det er selvfølgelig ikke let for mig som Jyde og Landmand at kende de københavnske Forhold nøje paa de enkelte Pladser. Udvalget har nok set en hel Del, men vi have selvfølgelig ikke været alle Steder. Vi have dog set saa meget, at jeg som min og Udvalgets Forstaaelse af Sagen kan anføre, at de Grunde, vi her bemyndige Ministeren til at ekspropriere, navnlig til Anlæg af et nyt Dobbeltspor fra Østerbro til